

НАШЕ ЖИТТЯ

РІК ВИДАННЯ 6-й
Газета виходить
щотижня

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 31 (265)

Субота, 29 липня 1972 р.

Ціна 2 коп.

НАШ ОКЕАНСЬКИЙ ФЛОТ

Герой Радянського Союзу

адмірал В. М. АЛЕКСЕЄВ

ЗАВДАННЯ ВИКОНАЄМО

Автоматизація виробництва — одне з відповідальних завдань держави. Будь-яка система автоматизації включає в себе реле. Київському дослідному підприємству поставлене серйозне і важливе завдання — в найкоротший час освоїти реле серії РПУ-2.

За технічними характеристиками це реле відповідає вимогам світового стандарту і втричі перевищує надійність реле того типу, що нині випускають в нашій країні.

Колектив дослідного підприємства з ентузіазмом взявся за виконання нелегкого завдання. Була розроблена технічна документація, виготовлена складна оснастка, побудоване нове виробниче приміщення для складання реле. Було виготовлено і встановлено конвейер на 65 робочих місць.

Всі розуміли, що наголовніший фактор — кадри. Тому робітники з усією серйозністю вивчали виконання технологічних операцій по виготовленню реле. За корот-

кий час кадрові робітники Л. Чубко, М. Фесенко, В. Тарасенко, В. Скурчинський освоїли процес складання і регулювання реле. Старанно вивчають нову для себе професію і недавні школярі А. Янчук, Є. Ткачук, А. Аврамчук та інші.

І от святкова хвилина — з конвейера зійшло перше РПУ-2. Велика робота позаду, але не менша чекає попереду, адже до кінця року потрібно виготовити тридцять тисяч реле.

Та й це тільки перший крок, що послужить фундаментом для найширшого виробництва цієї, так потрібної народному господарству країни, деталі. Вже в наступному році випуск реле зросте в сім разів. Надалі обсяг виробництва РПУ-2 зростатиме з кожним роком.

С. ВЛАСЕНКО,
начальник цеху складання реле Київського дослідного підприємства.

Хоч би в який куточок країни заїхав військовий моряк, люди бачать в ньому насамперед представника Радянського Військово-Морського Флоту. І кожному хочеться зупинитись, поговорити з ним про простори морських широт, про шторми, походи в заморські країни, про службу на флоті, яка вимагає великої влучки і мужності.

І моряк розповідає, пишаючись нашим вітчизняним океанським флотом, його силою, могутністю, авторитетом. Таким радянський флот став завдяки піклуванню партії і уряду, праці кораблебудівників, трудівників промисловості і сільського господарства. Прогрес у розвитку радянської науки і техніки, всієї економіки дав можливість оснастити наші Армію і Флот новими видами зброї і технічних засобів, які дають змогу успішно розв'язувати складні бойові завдання на землі, в повітрі і на морі.

Що являє собою сучасний радянський Військово-Морський Флот? Основа його бойової могутності — атомні підводні човни, озброєні далекобійними ракетами з підводним стартом і самонавідними торпедами. Вони можуть надійно уражати з великих відстаней будь-які наземні і морські цілі. Ядерна енергетика і відмінні мореплавні якості дають можливість їм швидко маневрувати в океані на великих глибинах і займати в короткі строки вигідні бойові позиції. Наші підводники не раз робили підлітні арктичні походи, багато разів побували на Північному полюсі, здійснювали без випливання на поверхню кругосвітні плавання.

Найрізноманітніші бойові завдання можуть розв'язувати в океані надводні кораблі різних класів. Вони відзначаються величезною потужністю і високою точністю застосування зброї, чудовими мореплавними й маневрними якостями, досконалими засобами навігації, спостереження і зв'язку. Є у нас також науково-дослідні океанографічні, аварійно-рятувальні, транспортні судна, танкери. У складі флоту є нові кораблі, призначені для перевезення і висадки на узбережжя сухопутних військ і морської піхоти.

Військово-Морський Флот країни має у своєму складі також морську авіацію, оснащену ракетно-носними, протичовновими, розвід-

вальними й іншими літаками з великим радіусом польоту; берегові ракетно-артилерійські війська; морську піхоту, озброєну плаваючими танками, бронетранспортерами та іншою найновішою бойовою технікою.

Бойове навчання військових моряків проходить у студених водах арктичних морів і у вічно бурхливій Атлантиці, в тропічних широтах Індійського океану, в Середземному морі і на просторах Тихого океану. Далекі океанські походи і польоти морської авіації напіснені ракетними, артилерійськими і торпедними стрільбами, бомбометаннями, мінними постановками.

У плаваннях і польотах екіпажі кораблів і літаків дістають добре тренування: загартовують характер, зміцнюють волю, витримку, вироблюють високу психологічну стійкість. Моряки показують відмінну бойову влучку і міцне ідейне загартування. У плаваннях зміцнюється бойовий колектив, вдосконалюється організація служби, поліпшується дисципліна. Все це ще вище підносить боєздатність флоту.

Присутність радянського Військово-Морського Флоту в Світовому океані — важливий стримувальний фактор проти агресивних устремлень імперіалістів та їх втручання в справи волелюбних народів. Радянські військові моряки тісно співробітничать з флотами братніх країн Варшавського Договору. Кожний діловий захід чи офіційний візит радянських кораблів в іноземні порти служить справі зміцнення дружби між народами. Лише в цьому році наші кораблі побували в портах 35 держав світу.

Відвідуючи наші кораблі, місцеві жителі на власні очі бачать чудову радянську техніку, переконаються у високому рівні розвитку економіки СРСР. Вони захоплюються широким культурним світоглядом наших моряків, їх життєрадісністю, підтягнутістю, ввічливістю, зразковою поведінкою на березі, — тобто, усім тим, що дає людині наш радянський спосіб життя. «Зустріч з вами мені була дуже дорога. Спасибі за значок, який я носитиму з гордістю, згадуючи Жовтень і великого Леніна. Ціную ваш героїзм і все, що ви зробили для врятування людства», — говориться в одному з численних записів іноземних гостей у корабельних книгах.

Комуністична партія озброїла радянських воїнів марксистською ідеологією, виховала їх самовідданими синами матері-Вітчизни, хоробрими і вольовими борцями за справу комунізму. Командири і політоргани флоту, партійні і комсомольські організації, виховують моряків на героїчних бойових традиціях вітчизняного флоту, який особливо відзначився під час Великої Вітчизняної війни.

Зараз понад 90 процентів матросів і старшин кораблів і підрозділів — молодь, комсомольці, які мають середню і середньо-технічну освіту. Більше половини всього особового складу флоту добилося високого звання відмінників бойової і політичної підготовки.

За славу ратну працю понад півтори тисячі військових моряків останнім часом нагороджено орденами і медалями. Військові моряки беруть активну участь у змаганнях, присвячених ювілею утворення СРСР, борються за кращі показники у бойовому навчанні.

Радянські військові моряки, як і весь наш народ, палко схвалюють активну зовнішню політику ленінської партії і Радянського уряду, яка служить інтересам забезпечення умов для мирної праці радянських людей, народів соціалістичної співдружності, інтересам мирного співіснування держав з різним суспільним ладом. Як відзначив травневий (1972 р.) Пленум ЦК КПРС, зараз склалися сприятливі умови для зміцнення загальному миру і безпеки народів.

Проте немає підстав думати, що скільки-небудь змінилася хижачка, антинародна, агресивна суть імперіалізму. Досі палахкотить пожежа війни в Індокитаї. Ізраїльські агресори продовжують незаконно утримувати загарбані арабські території, організовують нові провокації... І поки ми живемо в неспокійному світі, підкреслювалося на XXIV з'їзді партії, підвищення обороноздатності нашої Батьківщини залишається одним з найголовніших завдань.

Втілюючи в життя історичні рішення XXIV з'їзду ленінської партії, особовий склад Військово-Морського Флоту СРСР вдосконалює бойову готовність кораблів і частин, які щільно стоять на варті завоювань Великого Жовтня. У традиційне свято — День Військово-Морського Флоту — матроси, старшини, мічмани, прапорщики, офіцери, генерали і адмірали рапортують про це Батьківщині, партії і народу.

З ПОГЛЯДОМ У ЗАВТРА

Наближається всенародне свято великої сім'ї братніх радянських народів — півстолітній ювілей Союзу РСР. Прагнучи гідно зустріти цю знаменну дату, колектив Кіровоградського учбово-виробничого підприємства УТОГ зобов'язався виконати виробничий план поточного року по реалізації готової продукції до 26 грудня і до кінця року додатково реалізувати її на 20 тисяч карбованців.

За перше півріччя колектив УВП виконав планове завдання по реалізації готової продукції на 102,9 процента.

Радують й інші техніко-економічні показники нашої роботи: план по одержанню прибутків виконано на 103,3 процента, по фондовіддачі — на 110,6 процента, витрати на один карбованець товарної продукції знижено на 0,6 ко-

пійки, знижено також собівартість продукції.

Окремо хочеться згадати імена трудівників УВП, які взяли на початку поточного року високі особисті соціалістичні зобов'язання і тепер успішно виконують їх, навіть значно перевищують. Серед таких особливої відзнаки за працю заслуговують товариші Микола Дмитрович Мисюк, Іван Семенович Якименко, Микола Лук'янович Петренко, Павло Федорович Бірюков та багато інших.

Однак, поряд з досягнутими успіхами ми маємо ще й ряд серйозних недоліків у своїй роботі, що знижують техніко-економічні показники. Так, заробітна плата на

УВП випереджає виробіток на одного робітника на 0,4 процента.

Негативним є й той факт, що чимало витрат робочого часу пов'язано з прогулами. За перше півріччя цього року 19 порушників трудової і виробничої дисципліни зняли 59 людино-днів. Цим самим недодало продукції на 1,7 тисячі карбованців. Ці ж прогуляники заглядають також і в чарку. В нинішньому році шість наших трудівників побували у виверзнику. Крім цього, понад 20 робітників УВП мали адміністративні стягнення. Висока ще й плінність кадрів. Це говорить про те, що масово-виховна робота на УВП, в гуртожитку на низькому рівні.

Цих недоліків могло б і не бути, якби у «День дисципліни» повніше висвітлювалися усі без винятку факти порушень трудової й виробничої дисципліни, коли б у боротьбі з дезорганізаторами виробництва повніше використовували свої потенціальні можливості громадський відділ кадрів.

Останнім часом на УВП значно поживалося масово-виховну роботу, сподіваємося, що це дасть непогані наслідки. Свої зусилля громадські організації підприємства спрямовують на боротьбу за підвищення трудової і виробничої дисципліни. Так, нещодавно на профспілкових зборах з порядком денним «Про посилення боротьби

з дезорганізаторами виробництва та про плінність кадрів на УВП» прийнято постанову, в якій вказано на те, що необхідно створити в колективі нестерпні умови для п'яниць, прогульників і літунів не тільки з боку адміністрації, але й з боку громадських організацій: партійної, профспілкової, комсомольської і первинної організації УТОГ.

На цих зборах трудівники говорили про те, що настав час переглянути соціалістичні зобов'язання колективу, взяті на честь півстолітнього ювілею Союзу РСР, адже основний їх пункт — реалізувати до кінця року понадпланову продукцію на 20 тисяч карбованців — уже виконано.

Г. ЦУКАНОВ,
директор Кіровоградського УВП.

На фото: сцена з вистави «Лимерівна» Чернігівського обласного Будинку культури.

3 КОНЦЕРТОМ—ДО ХЛІБОРОБІВ

Не так давно при Дніпропетровському Будинку культури глухих було створено агіткультбригаду в кількості 15 чоловік, завдання якої — широко висвітлити перед членами УТОГ села велич звершень радянського народу за 50 років з часу утворення Союзу РСР.

І ось перший виїзд. Цього разу бригада побувала в селі Саксагань Пятихатського району. З прилеглих до Саксагані радгоспів і колгоспів приїхали 40 трудівників. Серед тих, хто з'явився на зустріч з агіткультбригадою, — передовики сільськогосподарського виробництва—робітник радгоспу «Зелений Яр» Василь Васильович Лопушинський, тесляр колгоспу імені Богдана Хмельницького Іван Тарасович Большак, вантажник міжколгоспбуду Іван Гаврилович Колесник, тваринники Григорій Григорович Бородай і Григорій Васильович Пичек та багато інших членів УТОГ, працю яких високо цінують односельчани.

У програмі агіткультбригади — доповідь про успіхи радянського народу перед славним ювілеєм, з якою виступила інструктор обласного Будинку культури по роботі на селі Любова Захарівна Кошель. Про нове в трудовому законодавстві УРСР розповіла завідувач Пятихатським клубом глухих Муся Карпівна Бедран.

З великим інтересом знайомилися трудівники села зі стендом, об-

ладаним культармійцями, що розповідає про глухих трудівників союзних республік. При обладнанні цього стенду було використано матеріали, одержані з Товариств глухих братніх союзних республік.

Про життя глухих ВТОГ, БілТОГ, Киргизії, Туркменії і нашої республіки розповіла член правління обласного Будинку культури Ольга Олександрівна Кучеренко. Огляд творів письменників союзних республік з книжкової виставки, з якою приїхала агіткультбригада, зробив культмасовик Будинку культури глухих П. І. Шнайдрок. Трудівники села ознайомилися також з новинками світової художньої літератури.

Після виступів доповідачів відбувся концерт художньої самодіяльності, який підготували аматори сцени обласного Будинку культури. Особливо сподобалися глядачам виступи робітничі УВП Н. Ібрагімової, учнів школи-інтернату для туговухих дітей В. Харчова, В. Тупченка, танцювальний колектив. Відбулися також масові ігри, атракціони, танці.

Художній керівник А. М. Смішко дав для присутніх консультацію по організації художньої самодіяльності на селі.

П. ДЕСЯТСЬКА,
інструктор по оргмасовій роботі Дніпропетровського обласного Будинку культури.

Зустріч з делегатами

лили велику увагу завданням по дальшому зростанню організаційно-масової, політико-виховної і виробничої діяльності УВП.

Наприкінці зустрічі, яка проходила в теплій, дружній обстановці, учасники вечора вручили делегатам IX з'їзду УТОГ букети квітів.

С. ГУБКІН,
директор Київського будинку культури ім. Луначарського.

ВІСТІ З ОДЕЩИНИ

Нещодавно одесити — активісти Будинку культури глухих і пенсіонери, члени УТОГ — зробили автобусну екскурсію до міста Кишинєва.

Під час перебування в столиці сусідньої Молдавії учасники екскурсії подивились хвилюючий концерт художньої самодіяльності побратимів з Грузії.

У Котовському районному Палаці культури відбувся зліт глухих трудівників трьох міст: Котовська, Балти і Кодими. Він був присвячений 50-річчю утворення Союзу РСР. На зльоті зустрілись 85 кращих виробничників цих міст. Учасники зльоту прослухали лекцію про історію утворення Союзу РСР.

Море... Кого не вабило воно своєю красою і величчю! Хто не мріяв провести свій літній відпочинок, набираючись сил на його берегах. Якраз жовтий пісок, гра морської хвилі, свіже повітря і щедра літнє сонце — все тут сприяє хорошему настрою.

Зараз в Одесі чудова погода і провести свій відпочинок у вихідні дні за містом, в прилеглих до моря селах — це найперше бажання кожного трудівника Одеського УВП-1. І це бажання здійснює група по 25—30 чоловік що тижня у вихідні посідають вони сім'ями до моря.

Крім купання біля моря організуються змагання з шахів, шашок, волейболу, бадмінгону. Секретар партійної організації УВП-1 Є. Лозовська і голова місцевому В. Осипов часто проводять тут художнє читання, політінформації.

Ю. ГЕР.

Другий рік дев'ятої п'ятирічки визначний тим, що в цьому році весь радянський народ разом з прогресивним людством відзначає 50-річчя утворення першої в світі соціалістичної держави Союзу Радянських Соціалістичних Республік. Підготовка до цієї знаменної дати стала основним в плануванні й організації культмасової й виховної роботи серед глухих на Уманщині.

План роботи Уманського Будинку культури охоплює найрізноманітніші заходи, в числі яких лекції, бесіди, політінформації, вечори відпочинку, тематичні й літературні вечори, усні журнали, кінофільми тощо. В березні цього року до Будинку культури був запрошений старий більшовик, учасник Великої Жовтневої соціалістичної революції, персональний пенсіонер тов. Храбан Г. Ю., який прочитав цікаву й змістовну лекцію «Боротьба за Радянську владу на Україні і становлення її на Уманщині». Після лекції учасники цієї хвилюючої зустрічі проглянули кінофільм «Україна — моя Батьківщина».

З великим успіхом було проведено цикл заходів під загальним девізом — «Рішення партії — в життя!». Дуже цікаво пройшла лекція на тему «Турбота Комуністичної партії про дальше підвищення матеріального й культурного рівня радянського народу в дев'ятій п'ятирічці». Перед лекцією протягом певного періоду велась підготовча робота — виявлялись запити і зацікавленість різними темами членів УТОГ. Виявилось, що більшість глухих цікавляться, в першу чергу, питаннями будівництва нових культурних і побутових закладів у дев'ятій п'ятирічці, які зміни й перетворення стануться за цей час на Уманщині. Всі ці запити було враховано і лектор дав на них вичерпну відповідь.

З ДНЕМ НАРОДЖЕННЯ

В Запорізькому Будинку культури глухих відбувся вечір, присвячений пенсіонерам, ветеранам УТОГ міста. Його було організовано у зв'язку з відзначенням 65-річчя від дня народження одного з найстаріших членів УТОГ Запоріжжя—художника Будинку культури глухих Бориса Кузьмича Лавренюка.

Гаряче, від усієї душі вітали ювіляра учасники вечора. Приємно було Борису Кузьмичу чути від своїх друзів, що 45 років життя він віддав чесній праці у Товаристві, що не піддався на вмовляння тих його друзів, які пропонували перейти на таку ж роботу на один із заводів міста, де йому обіцяли більший оклад, більший спокій.

В урочистій, святковій обстановці товариші піднесли ювіляру великий букет квітів. В свою чергу Б. К. Лавренюк запевнив учасників вечора, що й надалі віддаватиме весь вогонь свого серця людям, чесній праці в Товаристві.

Хочеться сказати до цього ще кілька слів про ювіляра. Борис Кузьмич — людина, яка завжди у

НА СЛАВНИХ ТРАДИЦІЯХ

У квітні провели Ленінські читання «Місто Леніна—Ульяновськ сьгодні» та перегляд документального кінофільму «Ленін—документи, факти, спогади». У Будинку культури систематично проводяться політінформації, бесіди та колективні перегляди телевізійних передач з участю перекладача. Велика увага приділяється вихованню молоді й дітей. З цією метою, наприклад, були прочитані такі лекції: «Молодь світу в боротьбі за мир і демократію», «Виховання дітей — одне з найважливіших завдань в сім'ї й школі», «Боротьба з злочинністю» та інші. В комплексі виховних заходів — художні й документальні кінофільми, читання художньої літератури. Так, у першому кварталі цього року були прочитані такі твори: повість «Жені Маркс», нарис «В редакцію не повернувся» та інші.

Разом з тим було проведено ряд заходів на побутові теми під девізом «Знай і умій». Для проведення бесід і консультацій на ці теми Будинку культури залучає спеціалістів і фахівців. Зокрема, спеціалісти з кулінарії розповіли та показали практично, як накривати стіл для гостей. Іншим разом проведено бесіди про хороші манери поведінки, про здоров'я й довголіття та інші. Спеціалісти прочитали для глухих і такі лекції, як «Нове в радянському пенсійному законодавстві», «Прийом і звільнення трудящих по радянському трудовому законодавству».

Великою популярністю користується художня самодіяльність Будинку культури. Аматори сцени постійно виступають з концертами.

Часто організовуються культурні походи по пам'ятках та історич-

них місцях Уманщини, а треба сказати, що тут таких місць чимало. Поблизу в мальовничому сквері стоїть пам'ятник Г. Котовському, який перебував в Умані в 20-х роках, боровся за зміцнення Радянської влади.

В центрі міста — величний пам'ятник В. І. Леніну. Серед зелених квітів над Осташівським ставком — пам'ятник Т. Г. Шевченку, а по шляху знаменитого Софіївського парку — пам'ятник двічі Герою Радянського Союзу І. Д. Черняхівському.

Виховна та культурно-масова робота, хороший і цікавий відпочинок сприяють підвищенню продуктивності праці глухих, які трудяться на підприємствах Уманщини. Зокрема, на швейній фабриці імені газети «Правда» укомплектовано цілу групу швей з числа глухих — біля 30 чоловік. Більшість з них — ударники комуністичної праці. На дослідному машинобудівному заводі також працює велика група глухих. Очолює її ветеран заводу Т. Голуб, який за самовіддану багаторічну працю нагороджений двома урядовими медалями.

Передовики виробництва беруть активну участь в роботі гуртків художньої самодіяльності і зараз з їх допомогою Будинку культури діяльно готуються до обласного огляду, присвяченого 50-річчю утворення Союзу РСР.

В своїй роботі працівники Будинку культури глухих підтримують тісні контакти з міським відділом товариства «Знання», Уманським педагогічним інститутом, міським Будинком культури та іншими установами міста, які надають велику допомогу в організації роботи.

Г. КРАВЧЕНКО,
художній керівник Уманського Будинку культури глухих.

В первинних організаціях Товариства Ровенського обласного Будинку культури готуються до зустрічі 50-річчя утворення Союзу Радянських Соціалістичних Республік. В Ровенському, Сарненському,

До ювілею

Острозькому та Дубровницькому клубам глухих оформлені книжкові виставки, стенди, присвячені 50-річчю утворення Союзу Радянських Соціалістичних Республік. В Ровенському, Сарненському, Острозькому та Дубровницькому клубам глухих оформлені книжкові виставки, стенди, присвячені 50-річчю утворення Союзу Радянських Соціалістичних Республік. В Ровенському клубі глухих організовано клуб кіномандрівників по союзних республіках, на засіданнях якого присутні знайомляться з географічним і економічним положенням республік, їх історичним минулим.

В липні цього року 30 глухих трудівників області побували на екскурсії в братній Молдавській РСР, зокрема в містах Кишинєв, Бельцах, де ознайомилися з визначними місцями. Екскурсанти побували на площах Визволення і Котовського, милувалися мальовничими краєвидами на Комсомольському озері в Кишинєві. Сповнені вражень, члени нашого Товариства повернулися додому.

Г. АНТОНЮК,
перекладач Ровенського обласного Будинку культури.

В НОГУ З ЖИТТЯМ

«За культуру» — стінна газета Запорізького міськвідділу УТОГ та ради обласного будинку культури глухих. Перший номер її вийшов у березні цього року після закінчення реконструкції будинку культури.

Стіннівка має активний загін дописувачів, які тримають в полі зору всі аспекти не тільки культурного, але й виробничого життя членів УТОГ Запоріжжя. Серед них — А. Лахно, С. Мордушенко, Б. Лавренюк, В. Межеричкий та інші.

Ось перший номер. Про різноманітність тематики говорять навіть заголовки. «Перемога в космосі» — про політ автоматичної станції «Луна-2», «Наші маяки» — про передовиків однієї з компактних груп міста, «Р. Борисенко — багатостатистичний», «Передовики п'ятирічки» — репортаж з УВП, «Слава тобі, трудівнице!» — розповідь про святковий вечір, присвя-

На Львівському учбово-виробничому підприємстві № 1 Анастасія Денис знає як сумлінно гудівництво.

На фото: пакувальниця чоловічих сорочок Анастасія ДЕНИС. Фото І. ЩЕРБАНЮКА.

НА ВАХТІ ЧЕРВОНОЗОРИВЦІ

З великим творчим піднесенням й ентузіазмом розпочали трудові Кіровоградського ордена Трудового Червоного Прапора заводу «Червона зірка» свою 9-ту п'ятирічку. Особливо по-ударному трудяться вони цього року. Незважаючи на те, що планові завдання другого року п'ятирічки і без того були нелегкими, перед весняною посівною кампанією колективу заводу було доручено виконання великого додаткового завдання по випуску для колгоспів і радгоспів країни кукурудзяних та бурякових сіялок.

Замовлення села було виконано достроково. За це орденосний колектив червонозорівців нагороджено Почесною грамотою Президії Верховної Ради СРСР, яку було вручено 8 липня, в день традиційного заводського свята праці.

На урочистих зборах, присвячених цій пам'ятній події, директор заводу К. С. Курцев, даючи високу оцінку праці заводчан, окремо слово виголосив про невтомних трудівників компактною групи глухих, які по-ударному несуть передсвяткову трудову вахту. Він відзначив, що члени УТОГ з великим творчим запалом включилися у соціалістичне змагання за здобуття колективом підприємства Ювілейного почесного знаку ЦК КПРС, Президії Верховної Ради СРСР, Ради Міністрів СРСР і ВЦРПС на ознаменування 50-річчя утворення

Союзу РСР, ініціаторами якого виступила на заводі бригада формувальників ливарного цеху сірого чавуну, яку очолює комуніст Віктор Дульський. Серед кращих робітників колективу ливарників він назвав і членів УТОГ Івана Велкова та Михайла Карауша, які домагаються високих виробничих показників.

Нещодавно мені довелося зустрітись з головою заводу профспілки цього підприємства В. І. Соколенком. Він сказав:

— Компактна група глухих налічує 76 чоловік, її трудовий внесок у здобутки заводу вагомий. Досить сказати, що 29 членів УТОГ носять високе звання «Ударник комуністичної праці». Решта трудівників компактною групи борються за це почесне звання, показуючи зразки і в праці, і в громадському житті. Кращі з кращих — це ударники комуністичної праці слюсар-складальник механоскладального цеху № 1 Віталій Матвеев, газозварник механоскладального цеху № 2 Михайло Шпак, електрозварники контактної зварки Борис Рибчак і Раїса Кузьменко, слюсарі-складальники Володимир Чиркін, Володимир Голінський, Петро Шпак, Володимир Чернявський. Свої змінні завдання вони щодня виконують на 130—140 процентів. Якість роботи завжди відмінна. Дирекція заводу, завром профспілки неодноразово

відзначали сумлінну працю Віктора Пушнарника, Сергія Огиренка, токаря Дмитра Канцера — голови первинної організації УТОГ компактною групи заводу, столяра Романа Трошкина, електрозварника Леоніда Кузьменка і багатьох інших.

Подумавши, голова заводу додав:

— Скажу відверто, подобається мені робота членів УТОГ. Дружний, спаяний колектив. І в цьому велика заслуга й інструкторів-перекладачів групи: старшого — Олександра Андрійовича Минаєва, який на нашому заводі трудиться ось уже понад 20 років і Єлизавету Володимирівну Тарасову. Вони досконало володіють мовою жестів і міміки. Вміють працювати з людьми, користуються повагою в своєму колективі. Коли в якогось трудівника щось не ладиться в роботі, чи навіть у сім'ї — за порадою і допомогою в першу чергу він іде до перекладача. І той неодмінно допоможе.

На прощання Володимир Іванович Соколенко сказав:

— Побудуйте в червоному куточку компактною групи глухих — зверніть увагу на дошку пошани, яку оформили самі глухі трудівники, на грамоти, які вони одержали за участь у спортивних змаганнях, художній самодіяльності Будинку культури глухих. Вони вам скажуть багато більше. Що це справді так, переконається кожний, хто там побуває.

А. БАРТКО.

ЕФЕКТ ТВОРЧОГО ПОШУКУ

Рационалізаторські пропозиції, впроваджені за роки минулої п'ятирічки у виробництво, принесли Комунарському УВП близько 80 тисяч карбованців економії.

Творча думка винахідників підприємства не знає спокою. Так, тільки в минулому році сума економічного ефекту від впровадження раціоналізацій складала понад 12 тисяч карбованців. А ось якої суми економічного ефекту досягнуто від впровадження раціоналізацій кращих рационалізаторів УВП В. Малашті та В. Рижук — 8686 і 3368 карбованців.

Заміна нітророзчинника 646

на сольвент кам'яновугільний, впровадження нового виду емалевого покриття з імітацією під цінні породи дерева, повернення олова з бракованих труб до розчину — ось неповний перелік пропозицій В. Малашті. В. Рижук запропонував пристрій для нарізання різьби в планці, а також заміну шплінта штирем у кріпленні ліжка.

Нині В. Малашта розробляє різні варіанти емале-лакового покриття, а В. Рижук досліджує можливість протяжки квадратної труби з полоси через ролики.

М. ГОНЧАРЕНКО,
директор Комунарського УВП.

ЧЕРЕЗ ДВА РОКИ

В липні 1970 року колектив Київського учбово-виробничого підприємства № 1 звернувся до трудящих усіх підприємств Українського товариства глухих із закликом посилити боротьбу за повсюдне зміцнення трудової і виробничої дисципліни, боротьбу з пияцтвом і прогулами.

Підводячи підсумки дворічної роботи в цьому напрямку на нашому УВП, хочеться поділитися і успіхами, і прикрощами у застосуванні до порушників трудової і виробничої дисципліни «Положення...», яке ми пропонували для боротьби з ними повсюди, на всіх УВП УТОГ. Хочу зразу ж обмовитись словом про те, що ми склали це «Положення...» не як догму, а як систему заходів, яку потрібно постійно вдосконалювати і випробувати життям і часом.

Отже, кілька слів про наслідки роботи з порушниками трудової і виробничої дисципліни, пияцтвом і прогулами на нашому УВП. Зовсім викорінити випадки порушень трудової і виробничої дисципліни ми ще не змогли, та показники свідчать про те, що справи пішли на краще. Так, якщо в 1970 році було відмічено 43 порушення, які після обговорення громадськими організаціями знайшли своє відображення в застосуванні адміністративних заходів за наказами, то в 1971 році — 38, а за 6 місяців поточного року — лише 12. Як бачимо, порушень стає дедалі менше.

З 43 порушень які ми розбирали в 1970 році, 17 були порушеннями виробничої дисципліни і стосуються інженерно-технічних працівників і службовців в основному цехового персоналу, яким після обговорення на балансовій комісії оголошувались стягнення за упущення по роботі. Отже, безпосередніх порушень трудової дисципліни — 26. В 1971 році за службові упущення було накладено 26 стягнень з 38 порушень, а за шість місяців цього року — чотири з двадцяти.

Досягти таких результатів нам допомогло те, що будь-який випадок порушення трудової дисципліни обов'язково обговорювався на засіданнях цехових, громадського відділу кадрів, місцевому, первинній організації УТОГ з участю адміністрації УВП.

Характерне те, що в більшості випадків заходи громадського впливу на порушників мали хороші наслідки. Наприклад, в 1970 році за появу на роботі в нетверезому стані були покарані винесенням доган і перенесенням профвідпусток на зимовий час робітники цеху по випуску вимірювальних приладів П. К. Онищенко й І. С. Невінчаний. Покарання вони усвідомили і відтоді більш не з'являлись на роботу у нетверезому стані. Слюсар по ремонту устаткування Н. М. Шахрай за аналогічний вчинок одержав догану, і йому було знижено винагороду за підсумками роботи за рік на 25 процентів. Який же зробив він висновок для себе? Став зовсім іншою людиною, сумлінним працівником. Зараз уже стоїть питання про присвоєння йому 6-го робітничого розряду. В робітника розширились духовні запити. Зараз він активно відвідує заняття в народному са-

модіальному театрі, що діє при Київському Палаці культури ім. А. В. Луначарського.

Але були у нас і такі порушники трудової і виробничої дисципліни, на яких, на жаль, не подіяли ні громадськість, ні адміністративні заходи, ні моральний вплив, ні матеріальні стягнення, і вони продовжували порушувати дисципліну. Кінець-кінцем ми їх звільнили від роботи на УВП. Серед таких були А. С. Тарасенко, В. С. Смолига, В. А. Кушнір. Але таких було мало.

Всі, хто мав дисциплінарні стягнення, а також ті, чию поведінку розглядали на засіданнях громадських організацій, рішенням комісії позбавляли винагород за підсумками роботи підприємства за рік у розмірі від 10 до 50 процентів. Це в більшості випадків посприяло запобіганню повторних порушень трудової і виробничої дисципліни.

Кількість прогульників на УВП коливалась. Так, якщо в 1970 році прогульників було десять чоловік, які прогуляли десять людоднів, в 1971 році три прогульники і чотири людодні, то в першому півріччі 1972 року ми мали справи з шістьма прогульниками, які згаляли одинадцять людоднів.

П'ять з них — допоміжні робітники (вантажники, підсобники) і лише один виробничий.

Саме через звільнення робітників цієї категорії значно скоротили плинність кадрів на УВП поки що не вдається.

Значну роль у зміцненні трудової дисципліни відіграє розгортання соціалістичного змагання. Заспівувачі його, передовики виробництва — гарний приклад для самовиховання молоді, багате джерело для поліпшення усієї виховної роботи на УВП.

Кращим передовиком виробництва при підведенні підсумків соціалістичного змагання між цехами, змінами, дільницями оголошується додаткова доплата до винагороди за підсумками роботи УВП за рік. Їм віддаються переваги в одержанні путівок в санаторії й будинки відпочинку. Портрети кращих є прикрасою цехових і загальнозаводської Дошок пошани.

Застосовуються й інші заходи заохочення кращих робітників до високопродуктивної роботи й активного громадського життя.

На закінчення хочеться висловити побажання, щоб на сторінках газети «Наше життя» знайшла постійне місце прописки спеціального рубрика, зміст якої полягав би у пошуках нових шляхів до підвищення трудової і виробничої дисципліни. Нехай би в матеріалах під цією рубрикою колектив кожного УВП нашого Товариства ділився своїми успіхами в цій важкій масово-виховній роботі, в боротьбі з прогульниками і «літунами», з пияками й іншими порушниками трудової і виробничої дисципліни. Хай частіше з'являються в нашій газеті поради про боротьбу за зменшення і попередження плинності кадрів з тим, щоб кожний ефективний захід у цій справі ставав надбанням колективів усіх підприємств УТОГ. Цей обмін досвідом, безумовно, дасть позитивні результати і дасть можливість обрати найбільш правильний, найбільш прямий шлях до досягнення мети.

А. КОЗАЧЕНКО,

заступник директора по навчально-виховній роботі Київського УВП-1.

З випередженням часу трудиться трафаретник майстер «Золоті руки» Львівського УВП-2 Франко Климентійович МАРТИНЮК.

СЛІДАМИ НАШИХ ВИСТУПІВ

„На другому плані“

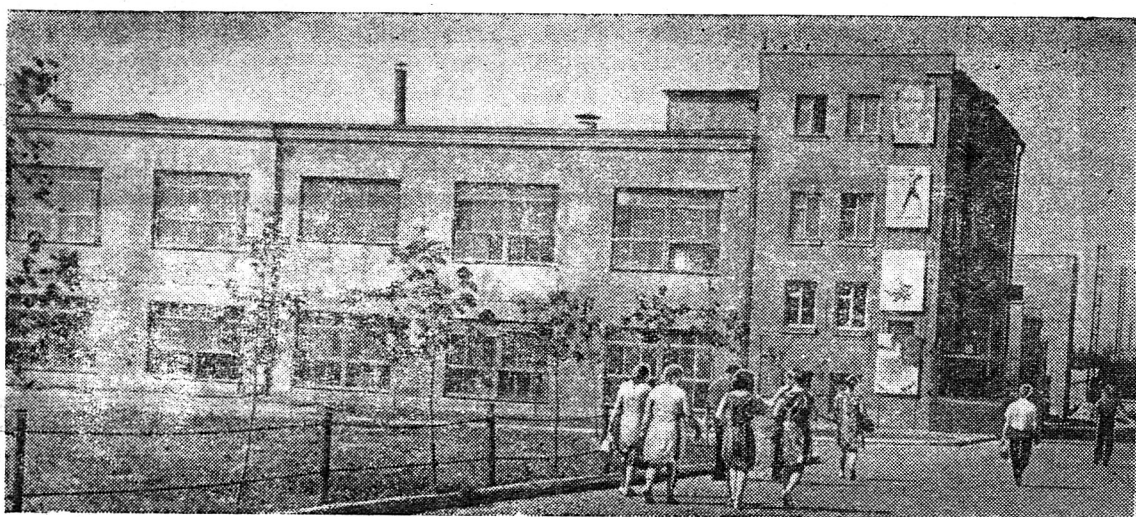
Під таким заголовком в «Нашому житті» від 13 травня цього року була вміщена кореспонденція про незадовільну організацію техніки безпеки та охорони праці на Сумському учбово-виробничому підприємстві.

Як повідомив редакцію голова Сумського облвідділу УТОГ А. Мишинцев, кореспонденцію обговорено на виробничій нараді. Критику визнано правильною. Для виправлення незадовільного становища накреслено ряд заходів. Більшість з них вже виконано: заведена документація по первинному інструктажу робітників, які вперше прийшли на УВП; проведено повторний інструктаж по робочих місцях, обладнано стенд наочної агітації по техніці безпеки, щомісяця проводиться «День охорони праці» з залученням широкого активу виробничників УВП.

„Під лежачий камінь“

Так називалася критична стаття, надрукована в «Нашому житті» від 1 квітня цього року, в якій йшлося про незадовільний стан техніки безпеки та охорони праці на Миколаївському учбово-виробничому підприємстві.

Як повідомив редакцію директор УВП М. Гурич, статтю обговорено на нараді інженерно-технічних працівників. Накреслено конкретні заходи для ліквідації вказаних недоліків з тим, щоб подібне не повторювалось у майбутньому. Винним суворо вказано.

Трудівники Одеського УВП-3 поспішають на зміну.

Фото В. ВІКТОРОВА.

Незбаром — самостійна діяльність

Закінчився навчальний рік групи виробничого навчання Одеського УВП-2.

Коли знайомившись з навчанням і його наслідками, розумієш — витрати себе окупили. Рациональне поєднання теорії та практики, аналіз робочого дня, періодичні загальні збори учнів дають позитивну віддачу.

Умови для учнів, створені на підприємстві, товариське ставлення до них колективу, культурно-виховні заходи сприяють високій зацікавленості учнів у кращому освоєнні навчальної програми, у зміцненні трудової дисципліни.

В даний час учні розподілені по дільницях УВП для проходження практики. Встановлені виробничі норми у відповідності з

учнівським коефіцієнтом вони виконують і перевиконують. Добре працюють, наприклад, Н. Іванова, З. Шарапова, А. Гришук.

Треба сказати, що це закономірно. Адже інструктор практичного навчання І. Мазейна, викладач теорії швейної справи інженер по якості Леонська, заступник директора по навчально-виховній частині Л. Кирика віддавали тепло своїх сердець учням, щиро збагачуючи їх своїми знаннями.

Незбаром на урочистому вечорі молодим трудівникам вручать путівки у робітниче життя.

М. ХВАТОВКЕР.

Субота, 29 липня 1972 р.

ЕСТЕТИЧНОМУ ВИХОВАННЮ— НАЛЕЖНУ УВАГУ

В Харківському Будинку культури відбувся обласний фестиваль самодіяльного мистецтва, присвячений 50-річчю утворення СРСР.

Зростаюча майстерність показав драматичний колектив клубу Ізюмського міжрайвідділу УТОГ, який виступив з п'єсою А. Очеретного «Любов переможе». Жюрі огляду-конкурсу рекомендувало цю п'єсу на зональний огляд.

Високою виконавською майстерністю знову порадували артисти Харківського Народного самодіяльного театру, які показали драму С. А. Альошина «Все залишається людям». Глядачі з великою увагою слідували за всіма перипетіями на сцені, гостро відчували конфліктні моменти п'єси. В спектаклі «Все залишається людям» вперше виступили намотувальниця УВП-1 Валентина Левіна, шліфувальник Іван Левін, педагог школи робітничої молоді Олена Смирнова, машиністка Зіна Махненко, слюсар заводу ім. Дзержинського Віталій Долгов. Спектакль у їх виконанні одержав високу оцінку жюрі.

Щедрими оплесками нагороджували глядачі учасників естрадного гуртка. Тепло була прийнята пісня М. Матусовського «С чого починається Родина...» у виконанні В. Левіної, вірш М. Комісарової «Тобі, Анджела Девіс», який прочитала Л. Рехтман, та інші номери.

Цікавими були виступи в гумористичних сценах І. Нествед, Б. Козюса, А. Бровко, М. Никитіна, В. Долгова.

Учасники хореографічних колективів показали бадьорі, веселі танці.

Жюрі рекомендувало на зональний огляд художньої самодіяльності молдавський танець «Дзига» у виконанні Л. Лисенко, А. Сергієвої, В. Курилова, узбецький танець «Плов» у виконанні В. Курилова, «Польку», молдавський танець колективу Будинку культури, який вперше брав участь в обласному огляді.

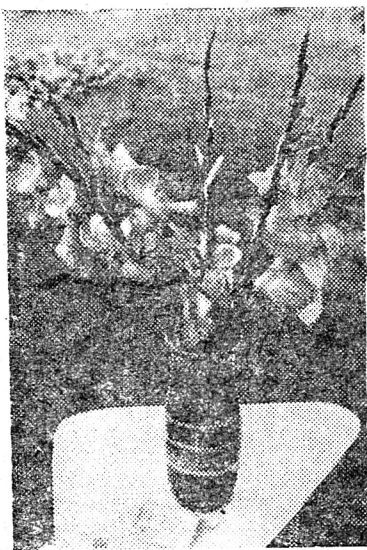
У фестивалі не взяли участі колективи художньої самодіяльності УВП-1 і УВП-2. Заступники директорів цих підприємств І. Карпунін та Г. Жушман не проявили належної ініціативи і уваги розв'язку художньої самодіяльності на своїх підприємствах. А були ж часи, коли драматичні колективи цих підприємств виступали на обласних оглядах і займали в конкурсі непогані місця.

Те ж саме можна сказати й про завод Малишева, де трудиться понад 170 глухих.

Вперше виступили на огляді учасники художньої самодіяльності Харківського тракторного заводу. Велика заслуга в цьому голови первинної організації УТОГ Л. Рехтман.

Підсумки огляду показали велику тягу робітників, особливо молоді, до мистецтва і разом з тим відсутність належної уваги до питань естетичного виховання глухих трудящих з боку керівників згаданих підприємств УТОГ та інструкторів компактних групи на державних підприємствах.

А. РОСИНСКИЙ.

Фотоетюд І. ЩЕРБАНЮКА.

ЗГАДУЮЧИ МИНУЛЕ

Нещодавно правління Ковельського міжрайвідділу УТОГ організувало для кращих виробничників, передовиків сільського господарства екскурсію до міста-героя Бреста.

25 членів УТОГ відвідали Брестську фортецю, ознайомилися з меморіалом Слави, музеєм, вклонилися світлій пам'яті загиблих у боротьбі з німецько-фашистськими загарбниками.

Розповіді екскурсовода доповнював екскурсант, член УТОГ, колишній партизан Іван Іванович Мажула, партизанські шляхи-дорожки якого проходили і на території братньої Білорусії.

Ю. ДЕМЕНЧУК,
завідуючий Ковельським клубом глухих.

Приємно жаркого літнього дня прогулятися на човні.

Фото О. СТЕПАНЮКА.

ТРУДОВІ СПОРИ

До редакції нашої газети надходять листи з проханням розповісти, як нове законодавство про працю вирішує питання про розгляд трудових спорів. Надаємо слово юристу Центрального правління УТОГ П. С. Куркіну.

Новий кодекс законів про працю Української РСР, порівняно з попереднім, надає робітникам і службовцям ще більше пільг і гарантій при вирішенні питань про трудових спорів.

Так, наприклад, для вирішення трудового спору працівники можуть звертатися до комісії по трудових справах у будь-який час, без обмеження будь-яким давнішим строком. В справах про поновлення на роботі робітники і службовці мають право звертатися в місячний строк з дня вручення наказу про звільнення безпосередньо до районного народного суду.

Проте, працівники, які займають посади, передбачені в особливому переліку, трудові спори вирішують в порядку підлеглості, звертаючись до вищестоящої організації.

В районному народному суді розглядаються також трудові спори за заявами робітників і служ-

бовців, коли вони не згодні з постановою ФЗМК профспілки, а також за заявами адміністрації, коли вона вважає, що постанова місцевого профспілки суперечить чинному законодавству.

Строк для звернення в нарсуд, як для працівника, так і для адміністрації встановлено 10 днів з дня одержання постанови місцевого комітету профспілки.

ЮРИДИЧНА КОНСУЛЬТАЦІЯ

З питань про стягнення з працівників за заподіяну ними шкоду підприємству адміністрація звертається до суду: в місячний строк з дня виявлення заподіяної шкоди у випадках, коли особа повинна відшкодувати її в розмірі третини місячного заробітку, в інших випадках — на протязі одного року з дня виявлення заподіяної працівником шкоди.

При порушенні строків, згаданих вище, з поважних причин, органи, що розглядають справу, можуть поновити їх.

Всі трудові спори, що виникають на підприємствах, в установах, організаціях між робітниками та службовцями з одного боку і адміністрацією — з другого, обов'яз-

ково повинні розглядатися в комісіях по трудових справах, за винятком спорів, які підлягають розглядові згідно з законом безпосередньо в районних народних судах та інших органах.

Комісія по трудових справах повинна розглядати трудові спори в п'ятиденний строк з дня надходження заяви.

Рішення комісії мають обов'язкову силу і будь-якого затвердження не потребують.

Фабричні, заводські, місцеві комітети професійних спілок розглядають трудові спори за заявами робітників і службовців, коли в комісії по трудових справах не було досягнуто згоди сторін, і за скаргами працівників на рішення цієї комісії.

ФЗМК зобов'язані розглядати заяви і скарги по трудових справах на своїх засіданнях у семиденний строк.

ФЗМК професійної спілки може з власної ініціативи або за проханням прокурора скасувати рішення комісії, яке суперечить чинному законодавству, і винести постанову по суті спору.

Для повної гарантії прав, передбачених трудовим законодавством, адміністрація підприємств, установ, організацій, місцеві комітети профспілок повинні суворо дотримуватися діючого законодавства.

НИЗЬКИЙ РІВЕНЬ, СЛАБКА ПІДГОТОВКА

(НОТАТКИ З ЧЕМПІОНАТУ УТОГ)

Футбол — найпопулярніший вид спорту серед членів УТОГ. Ним займаються 1020 глухих спортсменів України. На протязі багатьох років збірна команда нашого Товариства була чемпіоном або призером першості Радянського Союзу серед футболістів команд товариств глухих братніх республік.

Невдалий виступ футболістів України на першості минулого року в Тбілісі розчарував болілих і насторожив спеціалістів. В чому ж причина спаду рівня гри збірної УТОГ? На це запитання мав дати відповідь чемпіонат України цього року.

Команди об'їздили були розподілені на три групи. Ті, що вибрали перші два місця в своїй групі, переходили до вищої. Ті, що зайняли два останніх — до нижчої. Це дозволило розширити представництво команд у I та II групах, що сприяло напруженню боротьби за чемпіонський титул.

У Кіровограді змагалися збірні Київської, Полтавської, Чернівецької, Івано-Франківської, Сумської, Житомирської, Миколаївської та Кіровоградської областей, які виступали у II групі. Перше місце зайняли кияни, друге — господарі поля.

Вже перші зустрічі показали, що технічний рівень футболістів дуже низький. Слід відзначити також і слабку загальнофізичну підготовку. Спортсмени не могли боротися з належною віддачею до фінального свистка, тому в ряді матчів зафіксовано «астрономічні» рахунки: Кіровоград—Суми 7:1, Житомир—Суми — 8:2, Миколаїв — Полтава — 6:3.

У III групі поза конкуренцією була збірна Черкаського об'їзду, яка впевнено перемогла всіх суперників. З цієї групи до збірної України потрапив лише черкашанин А. Стеблян, що переконливо свідчить про низьку як технічну, так і загальнофізичну підготовку футболістів.

Запоріжжя... Фінал чемпіонату УТОГ з футболу 1972 року. Почесний титул виборювали спортсмени Дніпропетровської, Донецької, За-

порізької, Закарпатської, Львівської, Ворошиловградської, Одеської та Харківської облспортфедерацій глухих.

Чемпіони минулого року — дніпропетровчани — впевнено перемогли запоріжців у першій групі. Наступні поразки з однаковим рахунком 1:0 в зустрічах з харків'янами та ворошиловградцями вивели дніпропетровчан з боротьби за чемпіонське звання.

Цікаву і, що найголовніше, стабільну гру продемонстрували футболісти Харкова, Ужгорода, які йшли нога в ногу до останнього матчу. Чемпіонами 1972 року стали харків'яни.

Деякі слів про переможців. В команді вдало поєднується досвід ветеранів і запал молодих футболістів. Лише на одне очко від чемпіона відстали закарпатці. Рівноцінний підбір гравців, чітке розуміння тактики гри заслужено принесли їм срібні медалі. Лише бронзові нагороди вибороли минулорічні чемпіони. Втіхою їм послужить те, що команді вручено приз справедливої гри. Сенсацію піднесла команда Одеси, яка не набрала жодного очка і залишила першу групу.

Оргкомітет чемпіонату разом з суддівською колегією визначили кращих гравців. Ними стали — воротар В. Кейдун (Донецьк), захисник І. Поп (Ужгород), півзахисник В. Жуков та нападаючий В. Савинов з Дніпропетровська.

У переважній більшості футболісти першої групи вигідно відрізняються від футболістів інших груп як технічною і фізичною підготовкою, так і розумінням гри. Та все ж резерви для зростання великі.

Нині збірна УТОГ в Черкасах готується до першості СРСР, яка відбудеться в Москві у першій половині серпня.

В. КОПОЧИНСКИЙ,
інструктор ЦП УТОГ з фізкультури та спорту.

В. РЯБЧУК,
відповідальний секретар Укрспортфедерації глухих.

ЩАСТЯ

Багато довелося пережити за часів панської Польщі Тадею Петровичу Беккеру — уродженцю Львівщини.

Щастя прийшло до нього лише після звільнення Західної України Червоною Армією.

Волею долі Т. П. Беккер опинився в м. Славуті Хмельницької області. Тут він поступив працювати кравцем в побутокмбінат по пошиву верхнього жіночого одягу. Звідси пішов на пенсію.

Понад 15 років працював він на даному підприємстві. Тадей Петрович, як висококваліфікований майстер своєї справи, користувався авторитетом серед замовників. Свою роботу він завжди виконував сумлінно, швидко й якісно. Адміністрація підприємства не раз оголошувала Беккеру подяки і нагороджувала його преміями.

Діти Тадея Петровича, на відміну від батька, не знають що таке тяжке дитинство і безраднісна юність. Держава потурбувалася про них. Дочка і син Беккера закінчили школу глухих. Юлія здобула спеціальність швей і тепер працює на Славутській швейній фабриці, а син Олександр — навчається спеціальності столяра на Ровенському УВП.

Тадей Петрович користується великою повагою серед трудящих глухих міста Славуті, як людина, що показує гідний приклад комуністичного ставлення до праці. Його неодноразово обирали до складу правління Славутського міжрайвідділу, а також до складу правління Хмельницького об'їзду УТОГ.

А. АРІН.

В. о. редактора П. БУЛАТОВ.

Президія Одеського об'їзду УТОГ, колектив УВП-3 з глибоким сумом повідомляють про передчасну смерть члена правління об'їзду, ударника комуністичної праці, члена КПРС з 1959 року

ГЛУШКОВА

Георгія Миколайовича і висловлюють співчуття сім'ї покійного.

Наша адреса: 252005, м. Київ-5, вул. Червоноармійська, 74, тел. 67-38-43.

«Наша жизнь» — орган Центрального правління Українського общества глухих.